

Trò chơi quyền rũ

Tôi nhận tham gia cuộc đua này là bởi tôi xứng đáng trở thành đàn chị của ba đứa còn lại.

MINH DUY

Minh Duy là cái tên được đưa ra cùng với nhiệm vụ: Chinh phục. Tại sao lại là Minh Duy mà không phải là những anh chàng khác trong số mười bảy anh chàng trong lớp?

Người đề cử Minh Duy là Huệ Chi. Và cũng chính Huệ Chi là người đã đặt ra nhiệm vụ cần hoàn thành: Chinh phục Minh Duy. Ban đầu, ba cô gái còn lại đều ngạc nhiên vì Minh Duy là cậu con trai mờ nhạt nhất trong lớp. Suốt năm lớp mười, lớp mười một, cậu ta đi về một mình như một cái bóng.

- Tại sao không là Phương, hot boy của lớp? – Hải My hỏi.

- Chinh phục một hot boy chẳng có gì là thú vị vì xung quanh cậu ta vốn đã có quá nhiều vệ tinh rồi! Không lẽ chúng ta lại xếp hàng chung với tụi con gái đó ư? – Huệ Chi phản pháo.

- Vậy thì tại sao không là Long - anh chàng bóng rổ của lớp mình? – Thanh Vy đề cử.

- Cậu ta có bạn gái rồi! – Huệ Chi trả lời ngay trước cả khi Mai Ly định có ý kiến – Mà chúng ta cần một cuộc chơi công bằng cho cả bốn người chúng ta.

- Được rồi! Minh Duy không đến nỗi xấu trai, có thể nói là tạm được. Chỉ có điều, thông tin về cậu ta ít quá thôi! – Mai Ly phân trần.

- Điều này thì tụi mày yên tâm đi – Huệ Chi cười tinh quái – Xuất phát điểm của bốn chúng ta lúc này đều như nhau hết. Có vậy, cuộc đua này mới công bằng chứ!

- Vậy phần thưởng là gì? – Mai Ly hất hàm.

- Là tất cả những gì chúng ta muốn có từ ba người còn lại. – Huệ Chi đáp rất nhanh.

- Tất cả? Mày đừng có nói là cả mạng sống nữa đấy nhé! – Hải My nửa đùa nửa thật.

- Ai cần cái mạng của mày? Chỉ là người thắng cuộc sẽ được chọn bất cứ thứ gì ở ba kẻ thua cuộc còn lại và kẻ thua cuộc buộc phải giao nộp ra thôi. - Huệ Chi nói giọng đầy khiêu khích.

- Tại sao phải làm thế? – Thanh Vy yếu ớt hỏi.

- Bởi vì chúng ta năm nay lên lớp mười hai. Bởi vì chúng ta cần một điều gì đó thật thú vị để chia tay thời học sinh.

- Được! – Mai Ly là người đầu tiên nhận lời – tao sẽ theo!

Thanh Vy và Hải My cuối cùng cũng gật đầu. Hợp đồng được ký kết. Theo đó, ai sẽ tay trong tay với Minh Duy ra mắt với ba người còn lại thì người đó chiến thắng. Huệ Chi mỉm cười nói:

- Sexy game bắt đầu!

MAI LY

Tôi nhận tham gia cuộc đua này là bởi tôi xứng đáng trở thành đàn chị của ba đứa còn lại.

Hải My và Thanh Vy vốn đã chịu nghe lời tôi rồi, duy chỉ có Huệ Chi – cô ấy luôn khiến tôi trở nên què kệch trước mọi người. Cô ta luôn phản biện lại (mà phản biện rất sắc sảo) mỗi khi tôi ra quyết định. Điều đó đã khiến tôi nhiều phen xấu hổ. Tôi cần tham dự cuộc đua này để thu phục Huệ Chi.

Trong cuộc đua này, tôi tin rằng tôi sẽ chiến thắng dễ dàng. Đơn giản là vì tôi xinh đẹp nhất, tôi quyết liệt nhất và Minh Duy vốn không phải là cậu trai khó gần. Trong suốt hai năm học vừa rồi, tôi đã từng trò chuyện với Minh Duy hai lần. Cậu ta không đến nổi ương ương dở dở kiểu những anh chàng mọt sách. Nhưng cậu ta cũng không quá trơ trẽn như tụi công tử. Và không tinh vi như mấy tên hot boy hoặc đám con trai trong đội tuyển bóng rổ của lớp.

Một con người bình thường như vậy thì không có lý do gì mà không thể cửa đổ. Thậm chí, chỉ cần một buổi tối đi chơi thôi, tôi sẽ khiến Minh Duy mềm nhũn như con chi chi. Tôi chắc chắn điều đó.

Thế nên, ngay sau khi rời khỏi cuộc họp kín, tôi chủ động tiến đến bàn Minh Duy. Tuy nhiên, Hải My có lẽ quá sốt sắng nên đã có mặt ở bàn của Minh Duy trước cả tôi rồi. Ok, tôi chẳng lo vì tôi biết, Hải My không phải là đối thủ của tôi. Ngay cả khi Hải My đi trước tôi, tôi cũng tự tin là tôi sẽ cướp được Minh Duy hay bất cứ ai trên tay Hải My.

Và thế là tôi đã đứng từ xa, nhìn Hải My đang uốn éo trước mặt Minh Duy.

HẢI MY

Thật lòng, tôi thích Phương hơn. Cậu ấy là hot boy của lớp. Nhưng đúng như Huệ Chi nói, cậu ta quả là rất đông vệ tinh xoay xung quanh. Mà tôi thì không thể đứng chung cùng họ được. Tôi đã có ý định khiến cho Phương phải chủ động cửa tôi. Nhưng chưa lên được kế hoạch cho cụ thể thì tôi đã phải tham gia cuộc đua này.

Cũng chẳng sao, tôi cứ xem đây là một cử tập duyệt vậy. Tôi không tin lắm vào khả năng chiến thắng của mình trong cuộc đua này vì so với Huệ Chi và Mai Ly, tôi thua kém họ toàn diện. Hai cô bạn ấy của tôi thật sự đều là thứ hàng khủng. Về ăn mặc bốc lửa thì Huệ Chi hơn Mai Ly nhưng về chịu chơi thì Huệ Chi chỉ xếp hàng thứ hai sau Mai Ly. Cả hai cô nàng đều có vòng một cực khủng và cái hông thì thôi rồi. Nhưng tôi vẫn còn những hy vọng nhất định.

Thứ nhất là vì Minh Duy biết đâu đấy, sẽ thích một cô nàng vừa phải như tôi? Không quá bốc lửa nhưng cũng còn lâu mới gọi là gái ngoan. Chịu chơi một cách vừa đủ để tạo thành một cô nàng cá tính, mạnh mẽ, dám làm. Thứ hai, tôi và Minh Duy vốn ngồi cùng bàn với nhau hồi năm lớp mười. Chúng tôi đã nói chuyện với nhau nhiều. Dù đều chỉ là những cuộc nói chuyện xã giao mà thôi. Nhưng có còn hơn không, tôi vẫn tin mình có cơ hội.

- Duy này, tối nay cậu rảnh không? Tổ đang...

- Cậu định چرا tổ phải không? Có một người vừa nhắn tin cho tổ nói cậu sẽ چرا tổ để chứng tỏ bản lĩnh của cậu.

- O...

- Nếu cậu có ý định چرا tổ để chứng tỏ bản lĩnh của cậu thì tổ nói luôn nhé, tổ sẽ tránh cậu, luôn tránh xa cậu. Còn nếu cậu muốn làm bạn gái của tổ thực sự thì cậu cần phải chứng minh hơi nhiều đấy!

- Cậu..

- Ý cậu định nói rằng tổ chẳng là gì mà cũng tinh vi phải không? Thế này nhé, cậu muốn biết vì sao tổ có quyền được tinh vi không thì hai giờ chiều mai, cậu đến quán cà phê Romance gần trường mình, đi một mình thôi nhé, tổ sẽ cho cậu biết. Còn bây giờ, cậu hãy cứ về chỗ và suy nghĩ kỹ đi, nhé!

- Được! Vậy thì hai giờ chiều mai tổ qua.

Tôi bị Minh Duy làm cho bất ngờ. Cậu ta quá khác so với những gì tôi đã hình dung. Nhưng cũng chính vì cậu ta khác như vậy mà tôi càng hứng thú hơn trong cuộc đua tranh này. Nhất định! Tôi sẽ vào cuộc bằng khả năng tốt

nhất của mình. Nhưng trước hết, tôi cần phải tìm ra kẻ nào đã cố tình hạ bệ tôi bằng cách bẫy tin cho Minh Duy. Người đó là ai? Thanh Vy – tôi nghĩ là cô ta. Bởi Mai Ly và Huệ Chi đều thừa tự tin hơn tôi. Họ sẽ không cần phải làm thế. Chỉ có thể là Thanh Vy.

THANH VY

Tham gia cuộc đua tranh này quả là một việc làm chẳng có gì thú vị cả. Nhưng tôi vẫn tham gia chỉ vì ba người kia đã tham gia rồi. Tôi sẽ thử một lần rồi buông ngay nếu như thấy không có cơ hội. Dù thế nào, trong vụ này, tôi cũng là kẻ kém cỏi nhất. Tôi sẽ chọn một lối chơi hoàn toàn trực diện. Cái kiểu như Long – cầu thủ bóng rổ của lớp đã từng cựa tôi khi xưa. Đó là cứ trực diện mà đánh.

- Này Minh Duy! – Tôi gọi giật cậu ta ngay khi cậu ta vừa bước ra cổng trường – Cậu có thể cho tớ quá giang được không?

- Được chứ! – Minh Duy cười hiền lành – Cậu định đi về đâu?

- Tớ á, tớ về Trung Hoà, Nhân Chính

- Được đấy! Tớ cũng về mạn đó! Đi thôi, cậu đi theo tớ!

- Xe cậu gửi bên ngoài à? Sao không gửi trong trường?

- Ủ, xe tớ quá lớn để có thể cất trong trường.

- Thế á? Cậu đi ô tô à?

- Ủ.

- Ồi, thật không ngờ đấy!

- Có gì đâu mà không ngờ? Lớp mình ít nhất là có đến sáu bạn đi ô tô đấy!

- Ai vậy? Ai vậy? Sao giấu kín thế? Tớ mới chỉ biết cậu, Phương hot boy và thỉnh thoảng mình có gặp Minh chạy xế hộp thôi.

- Không! Sáu bạn ấy là Linh – chạy tuyến ba hai về Nhổn. Thanh chạy tuyến ba mười sáu về Hàng Than, Mai chạy tuyến ba mười về Mỹ Đình...

- Cậu lại đùa rồi! Ý cậu là cậu đi xe bus chứ gì?

- Phải rồi đấy! Hì hì...
- Cũng được! Lâu rồi tớ chưa đi xe bus. Có cậu đồng hành thật an toàn!
- Thế thì cậu hãy cứ yên tâm! Ai chứ cậu thì tớ luôn mơ ước được đi cùng.
- Thật không đấy?
- Thật!
- Thế sao cậu không cưa tớ đi, Duy?
- Cậu muốn điều đó không?
- Muốn!
- Vậy thì tớ sẽ cưa cậu nhé!
- Được!
- Quyết định thế đi! Chuyển xe bus tình yêu của tớ!

Tôi không ngờ mọi chuyện lại có thể diễn ra dễ dàng đến như vậy. Đúng cách chiến thắng đúng một gang tay, thật sự, tôi cảm thấy mình run lên một cách lạ kỳ. Huệ Chi và Mai Ly chắc chắn không ngờ tới việc Minh Duy thích tôi.

HUỆ CHI

Tôi đang làm điều quái quỷ gì đây? Với Mai Ly, quả là tôi có sự đổ kỵ và đua tranh ngầm với cô ấy. Nhưng Hải My và Thanh Vy thì đâu có tội tình gì? Sao tôi nỡ rắp tâm đẩy họ vào vòng lẩn quẩn này? Nhất là Hải My – cô ấy là người yêu quý tôi nhất. Đó là lý do tôi đã nhắm tin cho Duy.

Hải My sẽ là người thua cuộc đầu tiên. Còn Thanh Vy, tôi vẫn mong là Thanh Vy đúng như những gì tôi nghĩ: Sẽ là người bỏ cuộc kế tiếp. Thanh Vy vốn không hào hứng với cuộc đua tranh này. Kẻ mà tôi muốn nhắm tới chính là Mai Ly. Tôi muốn Mai Ly phải trả giá.

Sự đổ kỵ trong tôi dành cho Mai Ly quá lớn. Nó như một thứ tâm bệnh trong

tôi. Lúc nào tôi cũng nghĩ cách hạ bệ cô ấy. Và đây chính là cơ hội lớn nhất của tôi: Mai Ly sẽ bị hạ bệ. Cuộc đua tranh này thiếu công bằng ngay từ khi nó chưa bắt đầu.

- Cô ngồi chờ tôi lâu chưa?

- À, mới thôi! Thế nào? Mai Ly đã bắt đầu vào cuộc chưa?

- Chưa! Nhưng hai cô nàng Thanh Vy và Hải My thì xoắn quấy hết cả lên rồi đấy!

- Anh đừng quan tâm đến hai đứa ấy! Hoặc ít ra là để xong vụ này cái đã!

- Tôi thấy em Thanh Vy được phết!

- Anh thích thể loại nhạt nhẽo đó ư?

- Tôi thích cả cô bé Hải My nữa kìa!

- Anh đúng là đồ ăn tạp! Thôi, đừng huyền thuyên nữa! Nghe này, cái mà tôi muốn là Mai Ly sẽ bị bẽ mặt trước mặt mọi người chứ không phải chuyện Thanh Vy và Hải My.

- Cô nóng thế! Tôi nhớ mà!

- Đây, cầm lấy đi! Tôi đưa trước đợt đầu thế này đã. Phần còn lại tôi sẽ gửi sau.

- Chỗ này là mười triệu à?

- Ủ! Thôi, anh đi đi kéo mọi người bắt gặp lộ hết!

- Đây, cho ôm một cái đi!

- Tử tế một chút thì còn nhận đủ phần còn lại!

- Gớm, ghê thế!

Minh Duy nhét xấp tiền vào túi và vuốt má tôi một cái trước khi bỏ đi. Tôi

không phản kháng.

MAI LY

Tôi hơi bức một tẹo khi thấy hết Hải My lại đến Thanh Vy sốt sắng trước Minh Duy. Còn Huệ Chi đâu? Cô ấy có vẻ đang lên kế hoạch gì đó thì phải.

Hải My và Thanh Vy hoá ra lại là hai đứa sốt sắng nhất. Hải My khoe đã có cuộc hẹn với Minh Duy và kể với tôi rằng Thanh Vy chơi xấu, nhả tin tố cáo vụ cửa cấm này. Tôi không tin lắm. Tôi vẫn nghĩ người nhả tin chắc chỉ có thể là Huệ Chi. Bởi tôi và Thanh Vy gần nhau nhất, tôi hiểu, nó không bao giờ chơi xấu. Nhưng tôi cũng không nói cho Hải My biết.

Tôi bắt đầu lên một kế hoạch có tên là Minh Duy. Kế hoạch gồm ba bước. Bước một: “Tạo cơ hội ở riêng với Minh Duy.” Bước hai: “Tạo ngạc nhiên cho cậu ta.” Và bước ba: “Vờ đổ đánh rầm một cái khi cậu ta cửa mình.” Tôi thừa tự tin để biết đàn ông cần và muốn gì ở phụ nữ. Nhưng Huệ Chi đang làm gì? Tôi bắt đầu tò mò muốn biết Huệ Chi đang lên kế hoạch thế nào? Biết địch biết ta trăm trận trăm thắng mà lại.

HẢI MY

Hai giờ chiều tại quán Romance.

- Cậu có biết là ai đã nhả tin cho tớ không?
- Là Thanh Vy chứ gì?
- Không phải!
- Vậy là ai? Huệ Chi thì không đời nào vì đó là người mà tớ yêu quý nhất trong hội.
- Rất tiếc, đó chính là Huệ Chi!
- Cậu...
- Tớ chỉ muốn nói rằng cậu thật là ngốc khi tin vào cô gái ấy!

- Cậu... cậu có bằng chứng không?

- Đây! Liệu đây có phải là số máy của Huệ Chi không?

- Tớ... tớ thật không ngờ!

Tôi thật không ngờ người đâm sau lưng tôi lại chính là Huệ Chi – người mà tôi yêu quý nhất trong hội bạn cùng lớp. Cảm giác tức đến nghẹn họng. Minh Duy nhìn tôi ái ngại. Cậu ấy đưa cho tôi chiếc khăn giấy để lau nước mắt. Tôi khóc.

Và rồi, Duy khẽ ôm vai tôi, kéo tôi vào ngực cậu ta. Bao nhiêu bức dọc, buồn đau bỗng như tan biến. Tôi rúc đầu vào ngực Duy và cảm thấy như thế đó là chốn bình yên nhất vậy. Và tôi dường như quên cả rằng tôi đang tham gia trò chơi với ba cô bạn gái của mình.

THANH VY

- Này, tớ nói thật đấy!
- Hả? Cái gì cơ?
- Cậu چرا tớ đi!
- À há!
- À há là sao?
- Là được đấy!
- Được đấy là sao?
- Là tớ sẽ چرا cậu!
- Thì چرا đi!
- Đang چرا đây!
- چرا cùn thế! Chưa thấy rung rinh!
- Xèo xèo xèo... Đủ mạnh chưa?
- Xèo cái bánh bèo í! Cậu có phải là đàn ông không Duy?
- O, thế vẫn chưa đủ mạnh à?
- چرا kiểu cậu thì ế!
- Thế cậu hướng dẫn tớ cách چرا cậu đi!
- Trời! Vui ghê! Còn hướng dẫn nữa kia á? Cậu đúng là cái loại đàn ông lười biếng!
- Hì hì... Này, cho tớ mượn cái tay đi Vy!

- Để làm gì?
- Để cầm!
- Sao phải cầm?
- Muốn cửa thì phải cầm chứ?
- Thôi đi! Cậu quả là rách việc! Được! Coi như tớ đã bị cậu cửa đổ!
- Ờ, thế là xong rồi à?
- Xong gì?
- Thì cửa đấy! Vài phút đã đổ như chuối rồi sao?
- Này, cậu thật là vớ vẩn đấy nhé! Thế nào, cậu có muốn làm bạn trai của tớ không?
- Muốn!
- Vậy thì từ nay trở đi, cậu sẽ là bạn trai của tớ!
- Thế cũng được!
- Là sao? Nghe cái giọng cậu như gia ân cho tớ không bằng ấy!
- Hehe, dựa vào tớ này!
- Không! Mọi người nói chết! Cầm tay thôi!
- Ủ, thế cũng được!

Tôi để yên tay mình trong tay Duy. Có một cảm giác rất kỳ lạ đang xáo trộn trong tôi. Hình như là cảm xúc rung rinh. Tim tôi đập rõ mạnh. Bàn tay Duy ấm áp thật. Và ngay lúc ấy, tôi quên cả việc mình đang tham gia một trò chơi. Tôi biết mình đã yêu Duy rồi!

HUỆ CHI

- Mai Ly vẫn chưa động tĩnh gì sao?
 - Chưa! Liệu có khi nào cô ta nhường cho cô chiến thắng trong vụ cá độ này?
 - Đừng có hòng! Anh đánh giá cô ấy hơi bị cao thượng đấy!
 - Tôi không biết!
 - Này, thế còn Hải My và Thanh Vy thế nào rồi?
 - Vẫn thế! Tôi bảo rồi. Tôi làm ăn rất uy tín.
 - Được thế thì tốt. Kẽ mà tôi cần anh giải quyết là Mai Ly chứ không phải hai đứa kia.
- Tôi cần môi suy nghĩ. Không thể hiểu nổi tại sao Mai Ly vẫn án binh bất động? Minh Duy cũng im lặng.

MAI LY

Quán bar đầy khói thuốc. Tôi nhận ra Minh Duy đang ngồi trong góc quán một mình. Tôi mỉm cười trong lòng. Mất bao công sức tôi mới tìm ra quán bar ruột của Minh Duy. Ở đây sẽ là nơi tôi xử cậu ta.

- Trời, Duy hả?- Tôi kéo căng cơ mặt thể hiện sự ngạc nhiên.
- Ờ... Ly! Ly đi cùng ai vậy?
- Ly đi một mình thôi! Duy có đang ngồi chờ ai không đấy?
- Không! Duy ngồi một mình thôi. Ngồi xuống đây đi!
- May quá! Đang tưởng sẽ phải trải qua một tối thứ bảy một mình đây!
- Ly mà cũng phải đi một mình á? Duy chẳng tin! Mấy cô bạn hot girl của Ly đâu?
- À, mấy đứa nó đều đi với người yêu hết rồi!
- Thế người yêu của Ly đâu?
- Ly đâu có ai. Chẹp, nói ra thì không ai tin chứ thật sự là đang rất buồn ấy!
- Hì hì... Vậy thì hôm nay ta uống một trận cho hết buồn đi!
- Uống thì uống, Ly chẳng sợ Duy đâu!
- Được! Quyết định vậy nhé!

Tôi đắc chí vô cùng. Cậu chàng sập bẫy thật nhanh chóng. Mà rượu ư? Với tôi thì chỉ là chuyện nhỏ!

HUỆ CHI

- Thế nào rồi?

- Những tấm ảnh này đã đủ hạ bệ cô nàng chưa?

Duy quăng một tập ảnh lên bàn. Những bức ảnh Mai Ly không một mảnh vải che thân. Tôi nhìn và cười sảng sặc. Cười mà lòng bỗng rỗng không đến kỳ lạ. Đây chẳng phải là kế hoạch hạ bệ Mai Ly của tôi sao? Vậy mà đến khi thành công rồi, sao tôi thấy lòng mình trống trải đến vậy. Rút từ ví ra một xấp tiền, tôi đưa cho Duy:

- Này, cầm lấy đi! Anh xong việc rồi đấy!

Duy cầm xấp tiền lên, đếm kỹ rồi nhét vào túi. Giọng cậu ta thật đều giả:

- Cô bạn Mai Ly của cô thật là xuất sắc! Tôi phải dùng đến cả thuốc ngủ đấy! Chứ rượu không thôi thì chẳng thể đấu lại!

Tôi không đáp. Duy vẫn lải nhải ở bên:

- Cô có cần tớ chụp nốt ảnh của hai cô bé Thanh Vy và Hải My không?

Tôi quay lại, quắc mắt nhìn Minh Duy:

- Anh mà làm thế, tôi sẽ giết chết anh đấy!

Duy cười khà ố:

- Tiếc rằng tôi cũng đã có đủ!

Tôi lao lên, đâm thẳng vào mặt Minh Duy. Cậu ta tránh kịp. Giọng cậu ta tỏ ra nguy hiểm:

- Cô đừng nóng! Những bức ảnh này tôi sẽ giữ làm kỷ niệm thôi! Và nếu cô không đáp ứng yêu cầu của tôi, những bức ảnh này sẽ được tung ra cùng với kịch bản trò chơi của cô.

Tôi choáng váng. Duy lạnh tanh đứng tựa lưng vào tường. Tôi chỉ muốn cầm một con dao đâm thẳng vào cái mặt kinh tởm của cậu ta. Nhưng tôi cũng biết, đã đến giờ đền tội. Tôi – phải – đền-tội!

- Vậy anh muốn gì?

Tôi lạnh lùng buông từng tiếng. Duy nhếch mép cười:

- Tôi cần cô một đêm!

Tôi buông thông tay:

- Được! Tôi đáp ứng!

Trò chơi đã kết thúc. Game over!